

1 Je li vašim nacionalnim zakonodavstvom propisana obveza prethodnog savjetovanja i dobivanja suglasnosti prije prekograničnog smještaja djeteta? Navedite moguće iznimke.

Prije prekograničnog smještaja djeteta na područje Republike Hrvatske, u skladu s člankom 56. Uredbe Vijeća br. 2201/2003 od 27. studenog 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću (tzv. Brusel IIbis Uredba), obvezno je provesti prethodno savjetovanje i dobiti suglasnost Ministarstva rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, kao Središnjeg tijela za Brusel IIbis Uredbu.

2 Ako su potrebni prethodno savjetovanje i dobivanje suglasnosti, koje je tijelo nadležno?

Za provođenje postupka prethodnog savjetovanja te davanje odnosno uskratu davanja prethodnog pristanka za prekogranični smještaj djeteta nadležno je Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike kao Središnje tijelo Republike Hrvatske za postupke prema Uredbi Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenog 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću (tzv. Brusel IIbis Uredba).

3 Ukratko opišite postupak savjetovanja i dobivanja suglasnosti (uključujući potrebne dokumente, rokove, modalitete postupka i druge relevantne pojedinosti).

Kad nadležno tijelo druge države razmatra prekogranični smještaj djeteta kod ovlaštenog pružatelja socijalnih usluga (pravne ili fizičke osobe) na području Republike Hrvatske, mora se konzultirati sa Središnjim tijelom Republike Hrvatske, odnosno, Ministarstvom rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike..

Nadležno tijelo države koja je uputila zahtjev, može donijeti odluku o smještaju samo ako je Ministarstvo u odnosu na predloženi smještaj dalo prethodni pristanak, u svojstvu Središnjeg tijela zamoljene države.

Zahtjev za davanje prethodnog pristanka za prekogranični smještaj djeteta treba sadržavati:

- izvješće o djetetu sa sveobuhvatnom obradom, mišljenjem i zaključkom stručnog tima o prekograničnom smještaju, uključujući razloge za prekogranični smještaj;
- ime pružatelja usluge kod kojeg se traži smještaj te podatke o planiranom datumu početka i završetka prekograničnog smještaja kao i izjavu pružatelja usluge da je suglasan s pružanjem usluge djetetu te da će snositi sve troškove dolaska, boravka i odlaska djeteta, uključujući troškove zdravstvenog osiguranja, troškove obrazovanja djeteta te eventualne druge troškove u svezi s djetetom;
- izjavu države moliteljice kojom jamči da će ovlastiti predstavnika pružatelja usluge za zastupanje djeteta radi prijave privremenog boravka te za poduzimanje nužnih radnji za zaštitu djeteta na području Republike Hrvatske;
- sudske odluke donesene u vezi s djetetom, ukoliko postoje (npr. odluke o ostvarivanju roditeljske skrbi nad djetetom i sl.);
- opis veze djeteta s Hrvatskom, ukoliko postoji;
- dokument iz kojeg je vidljivo da je dijete ostvarilo pravo na izražavanje svog mišljenja;
- opće podatke o nadležnom tijelu države moliteljice koje donosi odluku o smještaju;
- izvadak iz nacionalnog zakonodavstva države moliteljice koje je primjenjivo na mjeru;
- drugu dokumentaciju, prema potrebi (npr. medicinsku dokumentaciju).

Zahtjev i popratnu dokumentaciju, država moliteljica dostavlja Ministarstvu rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike na izvornom jeziku uz priloženi prijevod na hrvatski jezik.

4 Što je prema nacionalnom pravu vaše države članice „udomiteljska obitelj“?

Člankom 9. točka 2. i 3. Zakona o udomiteljstvu definirano je da je udomitelj predstavnik udomiteljske obitelji ili samac koji pruža uslugu smještaja, na čije ime se izdaje dozvola za obavljanje udomiteljstva i upisan je u Registar udomitelja, a udomiteljska obitelj je zajednica koju čine udomitelj, njegov bračni ili izvanbračni drug, djeca i drugi srodnici s kojima udomitelj živi u zajedničkom kućanstvu.

5 Obuhvaća li pojam „udomiteljska obitelj“ srodnike? Ako da, navedite koje.

U skladu s člankom 10. Zakona o udomiteljstvu, udomiteljstvo se obavlja kao tradicionalno udomiteljstvo, udomiteljstvo kao zanimanje i srodničko udomiteljstvo.

U članku 13. detaljnije je propisano tko može obavljati srodničko udomiteljstvo odnosno tko se smatra srodnikom koji može pružati tu vrstu udomiteljstva te se navodi: baka, djed, stric, teta, ujak, braća/polubraća, sestre/polusestre, unuci te njihovi bračni/izvanbračni drugovi. Iznimno, udomiteljstvo osim navedenih srodnika mogu obavljati i drugi srodnici korisnika ako centar korisnika procijeni da je to u najboljem interesu korisnika.

Isto tako, kako je već navedeno u prethodnom odgovoru, udomiteljska obitelj je zajednica koju čine udomitelj, njegov bračni ili izvanbračni drug, djeca i drugi srodnici s kojima udomitelj živi u zajedničkom kućanstvu, pri čemu se ne definira koji srodnici i do kojeg stupnja čine udomiteljsku obitelj već se udomiteljstvo promatra iz perspektive udomitelja i s kim on živi u zajedničkom kućanstvu, ali se veže uz srodstvo.

Posljednji put ažurirano: 21/03/2022

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.